

P7_TA(2011)0021

Kristittyjen tilanne ja uskonnonvapaus

Euroopan parlamentin päätöslauselma 20. tammikuuta 2011 kristittyjen tilanteesta ja uskonnonvapaudesta

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon aikaisemmat päätöslauselmansa ja erityisesti 15. marraskuuta 2007 antamansa päätöslauselman vakavista tapahtumista, jotka uhkaavat kristillisten yhteisöjen ja muiden uskonnollisten yhteisöjen olemassaoloa¹, 21. tammikuuta 2010 antamansa päätöslauselman uskonnollisiin vähemmistöihin viime aikoina kohdistuneista hyökkäyksistä², 6. toukokuuta 2010 antamansa päätöslauselman laajoista julmuuksista Nigerian Josissa³, 20. toukokuuta 2010 antamansa päätöslauselman uskonnonvapaudesta Pakistanissa⁴ sekä 25. marraskuuta 2010 antamansa päätöslauselman Irakista: kuolemanrangaistus (varsinkin Tariq Azizin tapaus) ja hyökkäykset kristittyjen yhteisöjä vastaan⁵,
- ottaa huomioon vuosittaiset kertomukset maailman ihmisoikeustilanteesta ja erityisesti 16. joulukuuta 2010 antamansa päätöslauselman vuosittaisesta ihmisoikeusraportista 2009 sekä Euroopan unionin ihmisoikeuspolitiikasta⁶,
- ottaa huomioon vuonna 1948 annetun ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen 18 artiklan,
- ottaa huomioon vuonna 1966 tehdyn kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen 18 artiklan,
- ottaa huomioon vuonna 1981 annetun YK:n julistuksen kaikkinaisen uskontoon tai vakaumukseen perustuvan syrjinnän ja suvaitsemattomuuden poistamisesta,
- ottaa huomioon uskonnon- ja uskonvapautta käsittelevän YK:n erityisedustajan kertomukset ja erityisesti 29. joulukuuta 2009, 16. helmikuuta 2010 ja 29. heinäkuuta 2010 päivätyt kertomukset,
- ottaa huomioon vuonna 1950 tehdyn Euroopan ihmisoikeussopimuksen 9 artiklan,
- ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan 10 artiklan,
- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 3 artiklan 5 kohdan,

¹ EUVL C 282 E, 6.11.2008, s. 474.

² EUVL C 305 E, 11.11.2010, s. 7.

³ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0157.

⁴ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0194.

⁵ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0448.

⁶ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0489.

- ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 17 artiklan,
 - ottaa huomioon komission varapuheenjohtajan / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan Catherine Ashtonin julkilausuman Aleksandriassa Egyptissä 1. tammikuuta 2011 koptikirkon jäseniin kohdistetun iskun johdosta,
 - ottaa huomioon parlamentin puhemiehen Jerzy Buzekin julkilausuman egyptiläiskirkossa 1. tammikuuta 2011 tapahtuneen kuolettavan pommi-iskun johdosta,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 110 artiklan 4 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että Euroopan unioni on toistuvasti vakuuttanut olevansa sitoutunut uskonnon, omantunnon ja ajatuksen vapauteen ja korostanut, että hallituksilla on velvollisuus taata nämä vapaudet kaikkialla maailmassa; katsoo, että ihmisoikeuksien, demokratian ja kansalaisvapauksien kehittäminen on yhteinen perusta, jolle Euroopan unioni rakentaa suhteensa kolmansiin maihin, ja että siitä on määrätty demokratialausekkeella EU:n ja kolmansien maiden välisissä sopimuksissa,
- B. toteaa, että kansalaisoikeuksia ja poliittisia oikeuksia koskevan kansainvälisen yleissopimuksen 18 artiklan mukaan kaikilla on oikeus ajatuksen-, omantunnon- ja uskonnonvapauteen; toteaa tämän oikeuden sisältävän vapauden tunnustaa omavalintaista uskontoa tai uskoa taikka omaksua se, vapauden joko yksinään tai yhdessä muiden kanssa julkisesti tai yksityisesti harjoittaa uskontoaan tai uskoaan jumalanpalveluksissa, uskonnollisissa menoissa, hartaudentarjoituksissa ja opetuksessa,
- C. toteaa, että ajatuksen-, omantunnon- ja uskonnonvapaus koskee sekä uskontokuntiin kuuluvia että ateisteja, agnostikkoja ja uskonnottomia,
- D. toteaa, että kristittyjen yhteisöihin kohdistuvien hyökkäysten määrä on kasvanut maailmanlaajuisesti vuonna 2010 samoin kuin jumalanpilkan vuoksi nostettujen oikeusjuttujen ja annettujen kuolemantuomioiden määrä, ja panee merkille, että ne usein koskevat naisia; toteaa, että uskonnonvapautta koskevista tilastoista viime vuosien ajalta näkyy, että suurin osa uskontoon liittyvistä väkivaltaisuuksista kohdistuu kristittyihin, kuten kerrotaan Aid to the Church in Need -järjestön laatimassa uskonnonvapautta maailmassa koskevassa raportissa vuodelta 2009; korostaa, että joissakin tapauksissa kristittyjen yhteisöjen tilanne on sellainen, että niiden olemassaolon jatkuminen on uhattuna, mikä voi johtaa asianomaisten maiden uskonnollisen perinnön merkittävän osan katoamiseen,
- E. ottaa huomioon, että taas kerran tapettiin viattomia ihmisiä hirvittävässä hyökkäyksissä, joiden tarkoituksena oli iskeä kristittyjen yhteisöön Nigeriassa 11. tammikuuta 2011; ottaa huomioon, että useita kirkkoja vastaan hyökättiin 24. joulukuuta 2010 Maidugurissa ja 25. joulukuuta 2010 Josin kaupungissa Nigeriassa tehtiin pommihyökkäyksiä, joissa kuoli 38 siviiliä ja kymmeniä muita haavoittui; ottaa huomioon, että 21. joulukuuta 2010 Turun kaupungissa Nigeriassa miekoilla ja viidakkoveitsillä aseistautuneet miehet hyökkäsivät paikallisten kristittyjen kyläläisten kimppuun, surmasivat kolme ja haavoittivat kahta ihmistä; ottaa huomioon, että 3. joulukuuta 2010 Josin kaupungissa Nigeriassa tapahtuneessa hyökkäyksessä surmattiin seitsemän kristittyä, myös naisia ja lapsia, ja neljä muuta loukkaantui;

- F. toteaa, että Punjabin kuvernöörin Salmaan Taseerin salamurha 4. tammikuuta 2011 sekä Asia Noreenin tapaus Pakistanissa johtivat kansainvälisen yhteisön protestointiin,
- G. toteaa, että koptilaiskristittyihin Aleksandriassa 1. tammikuuta 2011 kohdistuneessa terrori-iskussa surmattiin ja vahingoitettiin viattomia siviilejä,
- H. ottaa huomioon, että 25. joulukuuta 2010 Filippiineillä Sulun kaupungissa sijaitsevassa kappelissa tehdyssä joulupäivän pommi-iskussa loukkaantui yhteensä 11 henkilöä, heidän joukossaan pappi ja yhdeksänvuotias tyttö,
- I. panee merkille, että Rizokarpason ja Ayia Triadan kylissä Pohjois-Kyproksessa 25. joulukuuta 2010 pidetty joulumessu keskeytettiin voimakeinoin,
- J. ottaa huomioon, että Bagdadin kristittyjen koteihin kohdistetuissa pommihyökkäysten sarjassa 30. joulukuuta 2010 jihadistiterroristit iskivät assyrialaisia kristittyjä perheitä vastaan, jolloin ainakin kaksi ihmistä kuoli ja 14 loukkaantui; ottaa huomioon, että 27. joulukuuta 2010 tienvarsipommi surmasi assyrialaisen kristityn naisen ja haavoitti tämän aviomiestä Irakin Dujailissa; panee merkille, että kaksi Irakin kristittyä surmattiin Mosulissa 22. marraskuuta 2010; ottaa huomioon, että kristittyjen alueille suunnattu iskujen sarja surmasi viattomia siviilejä Bagdadissa 10. marraskuuta 2010; ottaa huomioon, että Bagdadissa sijaitsevassa Syyrian katoliseen kuuluvassa Our Lady of Deliverance -kirkossa 1. marraskuuta 2010 tehdyssä joukkomurhassa kuoli 52 ihmistä, heidän joukossaan naisia ja lapsia,
- K. ottaa huomioon, että Iranin islamilaisen tasavallan hallitus on kiihdyttänyt kristittyjen vastaista kampanjaa maassa ja että yli sata ihmistä on pidätetty viime kuukausien aikana, monien on ollut pakko paeta maasta tai kohdata syytteitä rikoksista tai mahdollisesti kuolemantuomion,
- L. korostaa, että myös Vietnamissa katolisen kirkon ja muiden uskonnollisten yhteisöjen toimintaa on tukahdutettu voimakkaasti, mistä osoituksena on Vietnamin "vuoristolaisyhteisöjen" vakava tilanne; katsoo kuitenkin, että voidaan pitää myönteisenä Vietnamin hallinnon mielenmuutosta Isä Nguyen Van Lyn tapauksessa, mikä johti tämän vapauttamiseen,
- M. katsoo, että väkivaltaisten ääri-islamistien hyökkäykset kohdistuvat myös kyseisten valtioiden nykyisiin hallituksiin ja että niillä pyritään luomaan sekasortoa ja aloittamaan sisällissota eri uskonnollisten ryhmien välillä,
- N. ottaa huomioon, että muun maailman tavoin myös Euroopassa loukataan uskonnonvapautta, kun uskonnollisiin vähemmistöihin kuuluviin henkilöihin kohdistetaan hyökkäyksiä heidän vakaumuksensa vuoksi ja harjoitetaan uskontoon perustuvaa syrjintää,
- O. katsoo, että yhteisöjen välinen vuoropuhelu on ratkaisevan tärkeää maailman kansojen välisen rauhan ja keskinäisen ymmärtämyksen edistämiseksi,
1. tuomitsee kristittyjen yhteisöihin eri maissa kohdistuneet äskettäiset iskut ja ilmaisee myötätuntonsa uhrien perheille; on syvästi huolissaan kristittyjen yhteisöihin

kohdistuvan suvaitsemattomuuden, painostuksen ja väkivallan lisääntymisestä etenkin Afrikan, Aasian, ja Lähi-idän maissa;

2. pitää tervetulleina kyseisten maiden viranomaisten pyrkimyksiä saada selville kristittyjen yhteisöjä vastaan tehtyjen hyökkäysten suunnittelijat ja tekijät; kehottaa hallituksia varmistamaan, että kaikki näihin rikoksiin syylistyneet ja henkilöt, jotka ovat vastuusta näistä iskuista sekä muista väkivaltaisuuksista kristittyjä tai muiden uskontojen tai vähemmistöjen edustajia kohtaan, saatetaan tuomioistuimen eteen ja tuomitaan asianmukaisesti;
3. tuomitsee ankarasti kaiken väkivallan kristittyjä ja muita uskonnollisia yhteisöjä vastaan sekä kaikenlaisen uskontoon ja uskoon perustuvan syrjinnän ja suvaitsemattomuuden, joka kohdistuu uskonnon harjoittajiin, uskonnostaan luopuneisiin ja uskonnottomiin; korostaa jälleen kerran, että ajatuksen-, omantunnon- ja uskonnonvapaus on perusihmisoikeus;
4. on huolestunut kristittyjen laajasta muutosta pois monista maista viime vuosina, erityisesti Lähi-idän maista;
5. ilmaisee huolensa siitä, että Pakistanin jumalanpilkkalakia, jota edesmennyt kuvernööri Salman Taseer avoimesti vastusti, käytetään edelleen vainoamaan tiettyjä uskontokuntia, mukaan lukien kristittyjä, kuten Asia Noreenia, kristittyä viiden lapsen äitiä, joka on tuomittu kuolemaan, ja että kuvernööri Salman Taseerin murhaajaa pidetään Pakistanin yhteiskunnassa laajalti sankarina;
6. on ilahtunut Egyptin suuren yleisön reaktiosta, kun se päättäväisesti tuomitsi terroriteon ja ymmärsi nopeasti, että hyökkäyksen tarkoituksena oli heikentää syvälle juurtuneita, perinteisiä yhteyksiä kristittyjen ja muslimien välillä Egyptissä; on tyytyväinen Egyptin koptikristittyjen ja muslimien yhteisistä mielenosoituksista hyökkäystä vastaan; on tyytyväinen myös siitä, että Egyptin presidentti Hosni Mubarak, Al-Azharin suursheikki ja Egyptin päämufti ovat tuominneet hyökkäyksen julkisesti;
7. ei hyväksy, että Turkin viranomaiset keskeyttivät voimakeinoin joulupäivänä Kyproksen pohjoisosassa jäljellä olevien 300 kristityn pitämän joulumessun;
8. on hyvin huolissaan siitä, että terroritekojen toteuttajat käyttävät uskontoa väärin monilla alueilla maailmassa; arvostelee ankarasti uskonnon välineellistämistä erilaisissa poliittisissa konflikteissa;
9. kehottaa sellaisten valtioiden viranomaisia, joissa tiettyjä uskontokuntia vastaan on hyökätty hälyttävän usein, kantamaan vastuunsa siitä, että taataan kaikkien uskontokuntien jäsenille mahdollisuus harjoittaa uskontoaan normaalisti ja julkisesti, lisäämään pyrkimyksiään tarjota luotettavaa ja tehokasta suojelua maansa uskontokunnille sekä takaamaan maansa kaikkien uskontokuntien jäsenten henkilökohtaisen turvallisuuden ja fyysisen koskemattomuuden ja näin ollen noudattamaan velvoitteita, joihin he jo ovat sitoutuneet kansainvälisesti;
10. korostaa jälleen, että ihmisoikeuksien ja kansalaisvapauksien kuten uskonnon- ja uskonvapauden kunnioittaminen kuuluu Euroopan unionin perusperiaatteisiin ja -tavoitteisiin ja muodostaa yhteisen perustan sen suhteille kolmansiin maihin;

11. kehottaa neuvostoa, komissiota ja unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkeaa edustajaa / komission varapuheenjohtajaa kiinnittämään kolmansien maiden kanssa tehtävissä sopimuksissa ja yhteistyössä sekä ihmisoikeuskertomuksissa entistä enemmän huomiota uskonnonvapauteen ja uskonnollisten yhteisöjen, myös kristittyjen, asemaan;
12. kehottaa 31. tammikuuta 2011 pidettävää tulevaa ulkoasiain neuvostoa keskustelemaan kristittyjen vainoista ja uskonnon- ja uskonvapaudesta ja katsoo, että keskustelun pitäisi synnyttää konkreettisia tuloksia, erityisesti välineitä, joita voidaan käyttää tarjoamaan turvaa ja suojelua uhattuina oleville kristittyjen yhteisöille kaikkialla maailmassa;
13. kehottaa unionin ulko- ja turvallisuuspolitiikan korkeaa edustajaa / Euroopan komission varapuheenjohtajaa kehittämään kiireellisesti EU:n strategiaa panna uskonnonvapaus ihmisoikeutena täytäntöön, mukaan lukien luettelo toimista niitä valtioita vastaan, jotka tietoisesti jättävät suojelematta tiettyjä uskontokuntia;
14. pyytää korkeaa edustajaa, viimeaikaisten tapahtumien valossa ja ottaen huomioon kasvavan tarpeen analysoida ja ymmärtää kulttuuriin ja uskontoon liittyvien seikkojen kehittymistä kansainvälisissä suhteissa ja nykyajan yhteiskunnissa, kehittämään Euroopan ulkosuhdehallinnon ihmisoikeuksia käsittelevään osastoon pysyvän valmiuden seurata hallitusten asettamia ja yhteiskunnallisia rajoituksia uskonnonvapaudelle ja liitännäisoikeuksille, ja raporttoimaan niistä vuosittain parlamentille;
15. kehottaa neuvostoa, komissiota ja unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkeaa edustajaa / Euroopan komission varapuheenjohtajaa ja parlamenttia lisäämään uskonnonvapautta koskevan luvun vuotuisen ihmisoikeusraporttiinsa;
16. kehottaa EU:n toimielimiä noudattamaan SEUT:n 17 artiklan mukaista velvoitetta pitää yllä avointa, läpinäkyvää ja säännöllistä vuoropuhelua kirkkojen ja uskonnollisten, filosofisten ja tunnustuksettomien organisaatioiden kanssa sen varmistamiseksi, että kristittyjen ja muiden uskonnollisten yhteisöjen vaino on ensisijainen asia, josta keskustellaan järjestelmällisesti;
17. kehottaa Euroopan kaikkien uskonnollisten yhteisöjen johtajia tuomitsemaan hyökkäykset kristittyjen yhteisöjä ja muita uskonnollisia ryhmiä vastaan kaikkien uskontokuntien tasapuolisen kunnioituksen pohjalta;
18. toistaa tukevansa kaikkia aloitteita, jolla pyritään edistämään uskonnollisten ja muiden yhteisöjen vuoropuhelua ja vastavuoroista kunnioitusta; kehottaa kaikkia uskonnollisia auktoriteetteja edistämään suvaitsemista ja tekemään aloitteita vihaa sekä väkivaltaisia ja radikaaleja ääriliikkeitä vastaan;
19. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, ulko- ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle / komission varapuheenjohtajalle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille, Egyptin parlamentille ja hallitukselle, Iranin parlamentille ja hallitukselle, Irakin parlamentille ja hallitukselle, Nigerian parlamentille ja hallitukselle, Pakistanin parlamentille ja hallitukselle, Filippiinien parlamentille ja hallitukselle, Vietnamin parlamentille ja hallitukselle ja Islamilaisten maiden järjestölle.